

(ὄλη μορφή) gole fikcije.⁸ Spoznal je za fikcije še mnogo drugih naukov, ki pa se tičejo bolj modernih filozofov kot pa Aristotela (posebno njegovih učencev Edmunda Husserla, Antona Martyja in Alexija Meinonga).

To in še mnogo drugega je vzrok, zakaj ni mogoče smatrati Brentana za slepega aristotelika ali skolastika.

11. Ni pa hodil Brentano v šolo samo k Aristotelu in Tomažu Akvinskemu, ampak tudi k francoskemu in posebno angleškemu empirizmu (in pozitivizmu). Visok je cenil Humea, kljub njegovim napakam, še više J. Lockea in J. St. Milla. S tem poslednjim sta si tudi dopisovala,⁹ posebno glede sodb in sklepov; hotela sta se tudi sestati v Avignonu, a Millova smrt je preprečila ta sestanek. Visoko je cenil tudi Berkeleyja in tik pred smrtjo je še pisal kritične pripombe k škotskemu filozofu Reidu. O Reidu je v Brentanovem arhivu še kakih šest obširnejših razprav, ki bodo šele izdane.

(Dalje sledi.)

⁸ Prim. „Kategorienlehre“.

⁹ Pisma so shranjena v arhivu Brentanove družbe v Pragi.

Vprašanje

Bogomil Fatur

V te dni togotne, ko umira svet,
pod križem pada, pada v nedogled,
odkod v te dni strahotne agonije
naj en sam žarek upanja prisije?

Zaznamovan, obsojen in preklet,
ob prvem udarcu boš v srcé zadet,
in kdo tedaj, kadar te kri oblije,
ob tebi bo, da na pomoč zavpije?

Vse, kar imamo, je zgolj bridek sen,
v milijonu src milijonkrat porojen,
do smrti lačnih kruha in pravice.

Kje si med nami, ki bi čist in klen,
ves v žaru žive vere prekaljen,
pojoča pest uporne bil desnice?